

Tök jó délután

Késekkel, szikékkel, sőt, elektromos fúróval felszerelve érkeztek a szülők csemetéikkel október 18-án a faluházba, hogy Halloween ünnepéhez közeledve együtt készítsék el töklámpásaikat.

Persze a méretes tök cipelésébe sok apuka is besegített, és kellett is a férfikéz a munkálatok során, hiszen nem kis feladat volt előkészíteni a növényt ahhoz, hogy a végén belekerüljön a gyertya, ami a Halloween elengedhetetlen kelléke.

Az angol Halloween szó szerinti fordításban a Mindenszentek (All Hallows) előtti estét jelenti. Ósi kelta ünnep, az Írországból és Skóciából élő törzsek ezen a napon ünnepltek az újévet és ilyenkor egyszerre hódoltak a Napisten és a holtak Ura előtt. Hitük szerint ugyanis ezen a napon tért vissza a földre azoknak a bűnösöknek a lelke, akik az el-

múlt esztendőben haltak meg, és azóta állatok testében "léteztek". Megfelelő áldozatok bemutatásával ezen a napon engesztelést lehetett szerezni az elhunytaknak, hogy ezáltal átkelhessenek a mennyországba. Kétségtelenül a legismertebb jelképe Halloween-nek a faragott töklámpás.

HANGSZÓRÓ

Rabszabadság

KONCERT

Vendég: B.old.al'

Helyszín: Várgesztes, Faluház
Időpont: 2018. 11. 24. (szombat) Kapunyitás: 17:30
A belépés díjtalan

design by Fodorinda

Színrobbanás címmel nyílt tárlat Ludrik Angelika alkotásaiból október 2-án a várgesztesi Faluházban, és az emeleti kiállítótérbe érkező valóban úgy érezte, hogy egy hatalmas, robbanó, kavargó, tomboló színvilágba toppan, amely magával ragad.

A húszesztendős várgesztesi Ludrik Angelika 2016. január 21-én festette meg azt a képet, melyet édesanyja, a festőművész Talabér Angelika már festménynek nevezett. Azóta még három év sem telt el, s az immáron ötödik önálló kiállításán az igen termékeny alkotó 59 festménnyel adott ízelítőt tehetségéből, merész színvilágából.

A kezdeti időszak képein a szürkék, feketék árnyalatait használta, s bár ezek sok képén ma is láthatók, az alkotásaiban visszaköszön a jelenlegi kedvenc, a lila. Nem készülődik, nem készít vázlatot, hanem ösztönösen, gyorsan fest. Ennek ellenére a képeit nem módosítja, javítja utólag, ha valamit fest, „az úgy marad” – szölkak a műértő gondolatok Pfszterer Ilonától, aki már nem első alkalommal ajánlotta az érdeklődők figyelmébe Angelika alkotásait.

Gesztesi Krónika

2018. NOVEMBER

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Búcsú

Várgesztesen hétfőn rendezték meg a hagyományos Vendel-napi búcsút, melyre minden évben az október 20-ai névnapot követő vasárnap kerül sor.

Alaposan kitétek magukért a szervezők, hiszen a sportpálya parkolójában egy komoly mini vidámpark várta a gyerekeket. Volt ott körhinta, dodzsem és még sok érdekesség, a legszórakoztatóbb játékokat pedig ingyen vehették igénybe az önkormányzat támogatásának köszönhetően a fiatalok. A kezdeményezés sikerét jelzi, hogy évek óta nem látott sokaság látogatott ki a délután folyamán a térre.

Szent Vendel legendája egyébként messze földről került hozzánk a XVIII. sz.-ban, azonban néhány évtized alatt tisztelete mély gyökeret vert, s rövid időn belül magyar népi szentté változott. Története szerint a VI. sz.-ban Skóciában hercegi családban született. Ő azonban fiatalon elhagyta előkelő otthonát, s lelkiismerete parancsának eleget téve a Szentföldre zarándokolt, majd Franciaországba, utóbb Németországba ment, s itt pásztorként, egyszerű életet élve imával töltötte napjait. Később pappá szentelték, s a tholei kolostor szerzeteseinek apájaként halt meg 617-ben.

Halottainkra különböző módon emlékezünk. Szeretettel ajánlom Négyessy Zita írását.

Rising Károlyné polgármester

Nagymama

"Gyors elmúlást kívánok a nagyszüleidnek", mondta idős kollégám, és én úgy éreztem, semmit nem értett meg abból, amit meséltem neki: Nagymama mindenkinél fontosabb nekem. Már bántam, hogy nem utasítottam vissza ajánlását, hagytam, hogy elkísérjen, megnézze gyerekkorom színhelyét.

A ház és a kert tündérek tanyája volt, csuda dolgok történtek ott. A kislányként épített homokváramba reggelre cefánba csomagolt mézes puszedlit hagytak a manók az éjszakai menedékért. Az almafáról fénylő piros fürt lógott cérnaszálon, ha a piacon megjelent az első cseresznye. Esténként, miután Nagymama lecsutakolt bennünket a lavórban, körülültük az asztalt, s ő felolvasta Lassie kutya történetét. Nyári éjszakákon kitelepedtünk a ház elé a lépcsőre, lestük a hullócsillagokat, és igaz meséket hallgattunk a régmúltról. Félárva kislányként élte át az első világháborút, aztán fiatalasszonyként a gyerekeivel bújt meg a pincében a bombázás elől.

Idős kollégámmal tett látogatásunkkor kidőlt-bedőlt volt a fakerítésük, a kankalinnal, nyuszifüllel, illatos violával szegélyezett utacskákat benőtte a gyom, a rózsalugast és a szőlőt sem gondozta már senki. Nagyapa hónapok óta nem kelt ki az ágyból, s Nagymama, hogy a mindig berzenkedő öreget elviselje, reggelente fölhörpintett egy-egy kupica Hubertust. Nem fordított akkora gondot a háztartásra, mint valaha, nem kötötte be vakító fehér kendővel a haját, nem kanyarított kötenyt maga elé, amikor hozzálátott az ebédkészítéshez. Meséi is egysíkúvá váltak, csupán az iskoláskoráról beszélt, ám, hogy mi történt aznap, vagy fél órával azelőtt, képtelen volt felidézni.

Tapasztalt munkatársam tudta, ez már az agyérelmeszesedés csallhatatlan jele. De én, akkor, a húszas éveim elején képtelen voltam elfogadni: innentől nincs visszaút.

Nagyapa halála után, tíz évig Anyu gondozta Nagymamát, akinek az utolsó éveiben már fogalma sem volt, hogy kik vagyunk mi. Magázott bennünket, s ha Anyu - türelme fogytán - indulatosabban szólt hozzá, riadtan pislogott.

Néhány évvel azelőtt még olvasott, Móricz Zsigaként emlegette kedvencét, s bár sosem lépte át az országhatárt, a könyvek és a képzelete segítségével bebarangolta az Alpokat és Japánt. Kézimunkázott, csillagocskákat horgolt, mert azok "olyan mutatósak". De Anyunál már semmit sem csinált. Meredt a tévé képernyőjére, és gyűrögette a zsebkendőjét.

Mellételepedtem, próbáltam felidézni az emlékeket, amikor nevetve szedtük a babot az esőben, amikor barátfüllét készített nekünk hatalmas lábassal, és amikor az esti libajátékozás közben úgy kacagott, hogy kipottyant a szájából a műfogsora.

Nem reagált, hallgatott egykedvűen. Leguggoltam elé, az ölébe hajtottam a fejem, kétségbeesetten kérdeztem: - Nem emlékszel, Nagyikám?

Bütykös, viaszszárga ujjaival megcirógatta a hajamat: - Nem, Aranyvirágom.

Forróság ömlött szét a lelkemben. Kislánykoromban szólított így.

Néhány héttel később telefonon értesített Anyu: a mentő kórházba szállította Nagymamát.

Félig nyitott szemmel feküdt a vaságyon. Sötétlilára szurkált, csontos kézfejében infúziótű. Alig-alig emelkedett a mellkasa.

- Nagyikám... - suttogtam a fülébe. - Nagyi...

Nem válaszolt. Megfogtam száraz, meleg kezét, épp csak moccantotta az ujjait. Megsimogattam a fejét.

- Már nem akarom, hogy örökké élj - szerettem volna mondani neki. Tehetetlenül ácsorogtam. Végül sarkon fordultam, magára hagytam.

Akkor értettem meg bölcs kollégám szavait. Amit egykoron mondott, a lehető legtisztességesebb kívánság volt.

-Négyessy Zita-

Üzenet a kis hercegnek

Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg című világhírű története ihlette azokat a rajzokat, amelyeknek kiállítása a Faluházban fogadta az érkezőket.

A gyerekek a kézműves foglalkozás során – amin részt vett Rising Károlyné polgármester is – repülőket hajtogattak és színezték, üzeneteket írtak a mese főhősének, majd a falu labdarúgó pályáján héliumos léggömbbel indították azokat a „B-612-es” kisbolygó felé.

Ezt követte a sportcsarnokban A kis herceg előzenés mesebalett előadása S. Halász Károly zeneszerző vezényle-

sével, Ocskai Gabriella mesemondásával és a Silhouette Ballett táncosainak fellépésével, aminek koreográfiáját Csáky Mária készítette.

A kis herceg című regényben igazi mesevilág tárul elénk a B612-es kisbolygón. Tulajdonosa, egy rejtélyes kisfiú, aki gyermeki naivitásával, tiszta szívvel indul felfedezni a környező bolygókat, s megpróbálja megérteni a felnőttek világát. Hat bolygón tett látogatása során megtanulja, hogyan nem szabad élni, az élet értelmét pedig a róka árulja el neki. A legnagyobb kincs a szeretet, s az ember mindig felelős a barátjáért.

Miserend

Információnk szerint még egy évig, a jövő évi papszentelésig nem lesz önálló, kinevezett lelki vezetője Környe, Várgesztes és Vértessomló plébániáinak.

Addig, míg a kinevezés megtörténik, Gerendai Sándor csákvári esperes, a II. Vértesi Kerület vezetője irányítása alatt működik a három templom élete.

Gerendai Sándor esperes mellett Kutschi András oroszlányi prépost, Oraveczi Attila bodajki káplán, Szendrei Mihály diakónus és dr. Kis József világi lelképásztori munkatárs rotációs alapon, heti váltásban celebrálja a szentmiséket, igeliturgiákat.

A miserend kis mértékben változik: vasárnap 8:00 órakor Várgesztesen, 9:30-kor Vértessomlón, míg 11:00-kor Környén kerül sor a szentmisére. A hétközi szentmisék Vértessomlón kedden 8:30-kor és szombaton 16:30-kor a kápolnában, Környén csütörtökön 17:00-kor lesznek – tudtuk meg.

Tisztelt Várgesztesiek!

A Várgesztesi Német Nemzetiségi Óvoda és Iskola minden évben megemlékezik Szt. Mártonról, életéről, jó cselekedeteiről. Márton megosztotta azt, amije volt a nála szegényebbekkel, elesettekkel. Önzetlenül segítette a betegeket, öregeket.

Márton nap alkalmából gyűjtés szervezünk egy várgesztesi beteg fiatal körülményeinek javításáért, ami nagyban növelheti a gyógyulási esélyeit. Ehhez kérjük nem csak a szülők, hanem a lakosság segítségét is, hogy minél többen álljanak a kezdeményezésünk mellé.

A faluház előterében november 5-től egy dobozt helyezünk ki, amelybe mindenki bedobhatja azt az összeget, amit erre az ügyre szánt. A Márton napi lámpás felvonulás napjára (nov9-én) lámpásokat készítünk a gyerekekkel, amit meg lehet vásárolni.

Az ára 400Ft/db (az asztalon lévő becsületkasszába kérjük a pénzt)

A befolyt összeg egészét a fiatal beteg számlájára utaljuk.

A lakosság segítségét, adományait előre is köszönjük:

Intézmények pedagógusai és dolgozói

PROGRAMAJÁNLÓ

2018. nov. 6. 17 óra Aranykezek Művészeti Csoport kiállítás megnyitója

2018. nov. 9. 17 óra Márton-napi lámpás felvonulás

2018. nov. 17. 15 óra Szépkorúak köszöntése

2018. nov. 27. 17 óra Salamonné Helter Erika festő kiállítás megnyitója